

behov for, at man giver den ekstra bistand, som det er at sende knap 100 mand af sted fra dansk side.

Vi er sammen med en række andre lande, som det er nævnt i beslutningsforslaget: Albanien, Australien, Aserbajdsjan, Bulgarien, Dominikanske Republik, Estland, El Salvador, osv. osv. Man kan forvise sig om, at der er nogle af de lande med, som vi normalt ikke sammenligner os med, men der er også lande med som Norge, Polen, Rumænien, Slovakiet, Tjekkiet, Ungarn, USA, Spanien og Holland – lande, vi normalt sammenligner os mere med. Så jeg forstår ikke det med, at Danmark er en afviger, som hr. Per Kaalund bragte frem for lidt siden, for det er ikke rigtigt. Vi er ikke en afviger. Vi er sammen med de lande, vi ofte samarbejder med i disse situationer, og det mener vi fortsat man skal være fra dansk side. Alt andet vil være at afvige.

Vi er også nødt til at se på de fordele, der kan komme ud af situationen i Irak for den irakiske befolkning. Man må sikre sig, at de, der er flygtet fra hus og hjem på grund af krig og ødelæggelser og et brutalt regime, kan vende tilbage. Det betyder også, at de flygtninge, der er kommet til Danmark, nødvendigvis før eller siden må vende tilbage og genopbygge deres land.

Det er ikke rimeligt, at man kan forestille sig en situation i fremtiden, hvor borgere fra lande som f.eks. Irak, som er blevet befriet, fortsat opholder sig i Danmark og ikke vil vende tilbage til deres hjemland. Her er det for Dansk Folkeparti vigtigt at signalere, at der bag aktionerne i Irak p.t. også ligger det, at de flygtninge, der er kommet til Danmark fra Irak, kan vende tilbage og få sig en god fremtid sammen med deres familie i det land, de oprindeligt kom fra.

Det vil være vigtigt for os i det fremtidige arbejde, at regeringen sikrer, at der bliver lagt planer for en repatriering af de irakiske flygtninge, så de kan vende tilbage og være nogle af de første, der er med til at genopbygge deres land. Det er jo ikke rimeligt, at det internationale samfund yder meget store midler og bruger meget store ressourcer, hvis de borgere, der egentlig skulle sørge for, at landet kommer på fode igen, ikke er med. De skal også være med i det arbejde.

I hele diskussionen om aktionen i Irak synes jeg, det må være meget befriende at høre det danske forfatterpar, der har været en tur i Irak og forviset sig om, hvordan situationen egentlig er. Forfatterne var fra starten modstandere af aktionen mod Irak, men efter at have kørt rundt i området og set tingene ved selvsyn, er de klar

over, at det faktisk er noget, der hjælper den mange irakiske befolkning. Der kommer vand, der kommer varme, og der kommer elektricitet. Der kommer en række af de ting, som vi regner for selvfølgeligheder, men som det irakiske folk ikke har regnet for selvfølgeligheder. Mange af de ting kommer på plads til gavn for den irakiske befolkning, og det er der ikke nogen der kan være utilfreds med. Derfor skal vi fortsætte den indsats, og derfor støtter vi også forslaget fra regeringen i dag.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Efter konservativ opfattelse er en stillingtagen til dette forslag faktisk meget enkel.

For det første: Beboerne i det område i nærheden af Basra, hvor de danske soldater er i øjeblikket, har brug for den ekstra hjælp og sikkerhed, som de knap 100 nye soldater vil være med til at skabe. For det andet: Det er sådan, at den danske styrke i Basra kan løse sin opgave endnu bedre og endnu mere effektivt, når de ekstra folk ankommer. Og for det tredje: FN har jo – og det siger jeg specielt til SF og De Radikale – bedt samtlige medlemslande, ja, faktisk appelleret til dem om at bidrage til at skabe stabilitet og sikkerhed i Irak, og det er faktisk det, vi gør.

Kl. 19.10

Derfor indrømmer jeg blankt, at jeg har svært ved at forstå, at dette forslag ikke kan samle et stort set enigt Folketing. Jeg indrømmer, at Enhedslisten har jeg ikke nogen særlige forventninger til på dette område og heller ikke på så mange andre; men på baggrund af det, både SF og De Radikale sagde, da vi behandlede et tilsvarende forslag, hvor vi oprindeligt sendte styrker ned i 5 måneder, må vi konstatere, at nu, hvor FN appellerer til os og andre om at være med til at stabilisere og skabe sikkerhed, vil man tilsyneladende ikke lytte.

Det, det drejer sig om, er jo i virkeligheden at sikre, at Irak og de 22 millioner mennesker, der sidder dernede, hurtigst muligt får mad og helst tre gange om dagen; at de får vand; at de får boliger; at de får deres sygehuse til at fungere, og at børnene trygt kan gå i skole ligesom danske børn og ikke risikerer at få sprængt benet af på vej til skole af miner osv. Kort sagt: Vi skal hurtigst muligt sikre, at irakerne kan vende tilbage til et mere normalt samfundssystem, og at de igen overtager det politiske ansvar.